

О Д Г О В О Р И
Кривичног одељења Врховног касационог суда
на спорна правна питања нижестепених судова
са седнице одржане 16.04.2014. године

ЗКП

1. На који начин суд одлучује у пресуди везано за трошкове кривичног поступка у ситуацији када је истрагу спровело тужилаштво које је, као орган поступка, дужно да накнади трошкове поступка из члана 261. ЗКП? У случају осуђујуће пресуде, да ли уколико суд нађе да би требало обавезати окривљеног да плати трошкове кривичног поступка, да ли раздвојити које трошкове да исплати тужилаштву, а које суду, јер би у случају досадашње праксе трошкове које тужилаштво као орган претходног поступка исплати, били досуђени суд, те да ли је неопходан формалан захтев Вишем јавном тужиоцу за накнаду трошкова поступка којим би тражили да се трошкови претходног поступка исплате њима? У случају осуђујуће пресуде, уколико суд нађе да окривљеног треба ослободити дужности накнаде трошкова кривичног поступка, да ли је овлашћен да окривљеног ослободи везано за трошкове које је Више јавно тужилаштво имало у претходном поступку, као орган поступка? Како је, у случајевима из члана 265. став 1. ЗКП, наведеном законском одредбом прописано да трошкови падају на терет буџетских средстава суда, да ли се то односи на трошкове које је Више јавно тужилаштво имало као орган поступка у претходном поступку?

ОДГОВОР:

Члан 261. став 3. ЗКП прописује да ће се, у поступцима због кривичних дела која се гоне по службеној дужности, трошкови поступка исплаћивати унапред из средстава органа поступка, а касније наплатити од лица која су по одредбама ЗКП дужна да их надокнаде, с тим што је орган поступка дужан да све трошкове који су напред исплаћени, унесе у одговарајући попис и да тај попис трошкова приложи у спис, док члан 262. став 1. ЗКП прописује да ће суд у свакој пресуди или решењу које одговара пресуди, одлучити ко ће сносити трошкове поступка и колико они износе. Стога ће се сходно овим законским одредбама одлучити и о трошковима који су настали у истрази, тако да није неопходан формалан захтев јавног тужилаштва за накнаду истих, али је потребно да у спис буде приложен попис трошкова насталих у тој фази поступка. Такође, члан 261. ЗКП у ставу 1. прописује да су трошкови кривичног поступка издаци учињени поводом поступка, од његовог покретања до његовог завршетка, у ставу 2. истог члана прописује шта трошкови кривичног поступка обухватају, док у члану 265. став 1. ЗКП прописује који трошкови кривичног поступка падају на терет буџетских средстава суда у случају када се окривљени ослободи од оптужбе. Стога, суд ће у пресуди раздвојити износе трошкова и одредити у ком износу ће трошкове поступка платити у корист буџетских средстава суда а у ком износу у корист буџетских средстава тужилаштва. У случају да суд нађе да окривљеног треба ослободити дужности плаћања трошкова, ослободиће га плаћања трошкова и суда и тужилаштва.

.....

2. Када је у питању мера забране напуштања стана, да ли контролу те мере, после подигнуте оптужнице врши само „Кв“ веће (како је то наведено у одредбама које регулишу ову меру), или то може чинити председник већа?

ОДГОВОР:

Сходно одредбама члана 209. став 2. ЗКП, контролу мере забране напуштања стана после подигнуте оптужнице врши искључиво веће.

.....

3. Да ли судија који је одбио споразум о признању кривичних дела у односу на једног од окривљених, а води се јединствени поступак против више окривљених, може учествовати у даљем току поступка, у односу на остале окривљене који нису са тужиоцем закључили споразум о признању кривичних дела, уколико се ради о лицима оптуженим за исту радњу на који се споразум односио?

ОДГОВОР:

У складу са одредбом члана 318. став 3. ЗКП, судија који је одбио споразум о признању кривичног дела у односу на једног окривљеног, не може учествовати у даљем току поступка.

.....

4. Обрачун трошкова кривичног поступка, када је о предузимању више процесних радњи сукцесивно у складу са тарифним бројем 2. став 4. важеће Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката, а у погледу начина обрачуна трошкова, с обзиром на то да је у ставу 3. тарифног броја 2. важеће тарифе наведено да адвокату за присуствовање и приступање процесним радњама, поред награде за одбрану, припада и награда у износу од 50 поена за сваки започети сат, рачунајући од времена када је процесна радња била заказана?

ОДГОВОР:

„Са становишта правилне примене одредаба ЗКП и посебно Тарифног броја 2 став 1. и 4. Тарифе о наградама и накнади трошкова за рад адвоката, испитивање више сведока предузето у току једног радног дана у континуитету, представља једну процесну радњу, независно од броја испитаних лица или од броја сачињених и посебно потписаних записника у којима су забележени њихови искази.“ (Из образложења пресуде Врховног касационог суда Кзз 9/2014 од 22.01.2014. године). Уколико је предузимање ове радње трајало дуже од једног сата, адвокату припада и награда у износу од 50 поена за сваки започети сат а у складу са Тарифним бројем 2. став 3. Тарифе о наградама и накнадама трошкова за рад адвоката ("Службени гласник РС" бр.121/2012).

.....

5. Преиначење решења о трошковима поступка у правцу утврђивања мањег износа, у ситуацији када је жалбу изјавио ангажовани бранилац окривљеног лица, који у корист окривљеног лица потражује већи износ од утврђеног, а ради се о трошковима који у смислу члана 265. ЗКП падају на терет буџетских средстава суда, да ли би се то могло сматрати повредом начела *reformatio in peius*?

ОДГОВОР:

Забрана преиначења на штету оптуженог, сходно члану 453. ЗКП односи се на правну квалификацију кривичног дела и кривичну санкцију а у описаној процесној ситуацији другостепени суд је повредио одредбу члана 467. став 1. ЗКП у погледу обима (дела) испитивања решења.

.....

КЗ

1. Застарелост казне затвора и мере безбедности изречене истом пресудом с обзиром на то да члан 107. став 8. Кривичног законика, у делу који се односи на ток и прекид застарелости извршења казне и мера безбедности, гласи да се одредбе става 2. до 5. овог члана сходно примењују на застарелост и извршења мере безбедности, из чега произилази да законик није предвидео да се одредбе из члана 6. и 7. које се тиче наступања апсолутне застарелости извршења казне, сходно примењују на застарелост извршења мера безбедности, те долази до ситуација у пракси када је, нпр. лице осуђено на казну затвора у трајању од једне године уз коју је изречена мера безбедности обавезног психијатријског лечења и чувања у здравственој установи, осуђени је у бекству, дужи од четири године, у ком периоду ће доћи до апсолутне застарелости извршења казне, а како застарелост мере безбедности тече за време за које се по закону извршење не може предузети, имајући у виду рокове застарелости мера безбедности прописане чланом 106. став 2. Кривичног законика, поставља се питање начина извршења мере безбедности независно од казне уз коју је мера изречена.

ОДГОВОР:

Застарелост извршења мере безбедности је прописана члановима 106. и 107. став 8. КЗ. Стога, време извршења мере безбедности тече и подлеже застарелости, с тим што кривична санкција и мера безбедности изречена истом судском одлуком не морају да застаре истовремено. Самим тим се казна и мера безбедности могу извршити независно, под условом да извршење није застарело.

.....